

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

Als je wint dan heb je vrienden.

Deze levensles is maar al te waar.

Succes, winnen, voorspoed en rijkdom, het trekt mensen aan.

We hebben gewonnen, zeggen we als het Nederlands elftal wint.

Maar als er niets te vieren valt, als successen omslaan en mislukkingen blijken te zijn, dan hebben 'ze' gefaald.

Ze hebben verloren.

Dat denken in wij en zij gebruiken wij vaak als een tegenstelling.

Wij tegen zij.

Maar het Evangelie wijst ons een andere weg.

Op de avond van de Paasdag zijn de leerlingen bij elkaar gekomen.

De eerste berichten van de vrouwen over verrijzenis van Jezus heeft 10 van de 11 weer bij elkaar gebracht.

Nog steeds bang voor de Joodse leiders zitten ze als schichtige vogeltjes opgesloten in hun hok.

Het is Jezus die zich toegang verschaft in hun midden.

Hij staat tussen hen, wenst hen vrede en schenkt hen de Heilige Geest.

Maar de groep is niet compleet.

Thomas is er niet.

En wat de andere 10 ook tegen hem zeggen, wat ze hem ook vertellen, hij gelooft het niet.

Stellig is hij in zijn ongeloof.

Maar dat duurt niet lang.

Jezus helpt hem een week later uit de droom en zijn ongeloof verdwijnt als sneeuw voor de zon.

'Mijn Heer en mijn God,' roept hij uit.

Ja, zij zien de Heer, zodat ook wij geloven dat Jezus de Zoon van God is.

Nu is de Apostel Thomas voor velen vandaag de dag een inspirerende Apostel.

Mensen bewonderen zijn eigenzinnigheid, zijn verlangen om zelf te zoeken en te vinden.

Maar wanneer we Thomas alleen maar als een eigenzinnige Godzoeker beschouwen, missen we kern.

Want Thomas is niet los verkrijgbaar, hij komt samen met de andere 10 leerlingen.

Dat blijkt duidelijk uit het feit dat Jezus niet even persoonlijk aan Thomas verschijnt om hem van zijn ongeloof af te helpen.

Nee, Thomas heeft zijn plaats binnen de grotere groep van leerlingen.

En Jezus verschijnt aan deze groep.

Het is de groep die de vrede aangezegd krijgt.

Het is de groep die de Heilige Geest, de gave Gods ontvangt.

Het is de groep die geroepen wordt om eropuit te trekken en het Evangelie van Jezus' verrijzenis te verkondigen.

Om zonden te vergeven, of niet.

Thomas, de ongelovige stond los van deze groep, maar Thomas de gelovige is onlosmakelijk verbonden met de groep.

Jezus geeft aan de groep de Heilige Geest.

Dit is de geboorte van de groep gelovigen die zich wil laten leiden door de Heilige Geest, dit is de geboorte van de kerk.

De kerk is dus allereerst een groep.

Nadenken over de kerk is dus nadenken over de groep.

En dat is lastig in een cultuur waar aan het individu de meeste aandacht gegeven wordt.

Dit individualisme stempelt ook onze visie op de kerk.

Ons beeld van wat de kerk is, of zou moeten zijn, wordt erdoor beïnvloed.

Hoe vaak hoor je wel niet dat mensen de kerk zien als een soort buffetrestaurant.

Ik haal er wat ik nodig heb, op mijn tijd en op mijn manier.

En wee je gebeente als je op die momenten er dan niet bent als kerk.

Waarom heb ik de kerk dan nog nodig?

Dan neem ik afscheid van de kerk, want dan geeft de kerk mij niet wat ik nodig heb.

Of kunnen we vanuit een andere kant de kerk bezien.

Haar bezien als een groep mensen die elkaar nodig hebben om zicht te houden op Jezus.

Om Hem te blijven navolgen, met vallen en opstaan misschien.

Want vaak is het maar al te waar: door anderen krijgen we iets van Jezus te zien.

Zoals Petrus in de eerste lezing iets van Jezus laat zien door alleen maar langst de zieken te lopen.

Mensen in onze geloofsgemeenschap tonen ons iets van Jezus'.

Van zijn volhardende liefde en trouw, van zijn geduld, van zijn liefdevolle zorg.

Door de wonden van ons bestaan zien we de wonden van de Heer.

Die wonden aanraken, soms heel concreet, betekent de wonden aanraken van de Heer.

Voel mijn handen, voel mijn voeten, leg je vinger in mijn zijde.

Maar dat is niet het enige, het is geen eenrichtingsverkeer.

Wij mogen Jezus aanraken, maar Hij raakt ons ook aan.

Zoals Hij bij Johannes deed in de tweede lezing.

Johannes, die jarenlang met Jezus was opgetrokken, valt als dood voor zijn voeten.

Zo indringend is zijn hemelse glorie.

Maar Jezus raakt hem aan, zo staat er.

Ook dat gebeurt in het wij van de kerk, dat gebouwd wordt op de Apostelen.

Wij worden door Hem aangeraakt, elke keer als we zijn woord horen.

Elke keer als we de sacramenten vieren, aangeraakt heel speciaal straks in de communie.

In de kerk komt de verrezen Heer naar ons toe.

Zij zagen hem in het gezicht, en daardoor zien wij Hem in geloof.

Niet alleen als de kerk voorspoed kent, zoals in de eerste lezing.

Maar juist ook in tijden van nood zoals in de tweede lezing of vandaag de dag.

Jezus komt ook vandaag in ons midden staan.

Met zijn vrede.

Jaar C, Pt, 2
Han.5,12-16
Apo.1,9-11a.12-13.17-19
Joh.20,19-31

Nee, Thomas was niet los verkrijgbaar.

Hij was onderdeel van de groep.

Zo zijn wij als gelovigen ook niet los verkrijgbaar.

We zijn onderdeel van de kerk, gebouwd door de Apostelen en geleid door Gods Geest.

Dat deze Geest met Pinksteren ook overvloedig over ons zal worden uitgestort.

Zodat wij gelovigen, net als zij Apostelen, de kracht krijgen Jezus te blijven volgen.

Geloofd zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.

Amen.